

UITSpraak VAN DE COMMISSIE VAN BEROEP

Kamer : **Dopingkamer**
Leden van de kamer :
(kamervoorzitter) : de heer mr. A.C.M. Rutten
(lid) : de heer prof. mr. A.I.M. van Mierlo
(lid) : mevrouw mr. dr. M. Olfers
Zaaknummer : B 2010001/2010-16-01

In de zaak van:

1. **Betrokkene**

Naam :
Adres :
PC/Gemeente :
Lid van de sportbond : Koninklijke Nederlandse Atletiek Unie (hierna te noemen: KNAU)
Registratienummer :

2. **Aangever in eerste aanleg:**

Naam sportbond : KNAU
gevestigd te : Arnhem, Postbus 60100, 6800 JC Arnhem
Ondertekend door : M.A. van Haperen

Eiser in hoger beroep:

Naam : Stichting Anti-Dopingautoriteit Nederland (hierna te noemen: "Dopingautoriteit")
Adres : Cyprusbaan 21
PC/Gemeente : 2908 LT Capelle a/d IJssel
Ondertekend door : H. Ram

3. **In overweging nemende dat:**

- door de KNAU tegen de betrokkene aangifte is gedaan, als onder 4 is vermeld;
- een behandeling in eerste aanleg heeft plaatsgevonden voor de Dopingkamer van de Tuchtcommissie en de Tuchtcommissie op 28 januari 2010 een einduitspraak heeft gedaan, waarbij betrokkene is vrijgesproken en welke uitspraak is verzonden op 2 februari 2010;
- de Dopingautoriteit bij voorlopig beroepschrift van 16 februari 2010, ingekomen op 17 februari 2010, van deze uitspraak in beroep is gekomen en de gronden op 30 maart 2010 heeft aangevuld;
- op 19 mei 2010 van de zijde van betrokkene een verweerschrift is ingediend. Vervolgens is er op 5 juli 2010 een repliek ontvangen van de Dopingautoriteit en vervolgens is er op 10 augustus 2010 een dupliek van de zijde van betrokkene ingediend;
- de Commissie van beroep de zaak mondeling behandeld heeft ter zitting van woensdag 22 september 2010 te Amsterdam waarbij aanwezig waren: betrokkene en zijn raadsman mr. D. de Dedecker, waarbij tevens namens betrokkene aanwezig was de heer dr. R. Vreeken, namens de Dopingautoriteit de heer mr. S. Teitler en de heer K. ter Louw en de raadsman mr. H.J.A. Knijff. Als toehoorders waren aanwezig namens de KNAU de heer van Haperen en de heer mr. R. Koopmans;

- de partijen ter zitting in beroep op de reeds ingediende beroepschriften een nadere toelichting hebben gegeven;
- tevens is overhandigd een pleitnotitie afkomstig van de heer mr. H.J.A. Knijff, alsmede een toelichting van de heer Vreeken en van de zijde van de Dopingautoriteit is een aantal verklaringen overgelegd van dopingcontrole officials omtrent het transport van het in het kader van de dopingcontroleprocedure afgenomen urinemonster.

4. **Aangifte/grondslag van de tuchtzaak:**

Aangever de KNAU heeft bij formulier met diverse bijlagen, ontvangen op 23 juli 2008 van de volgende overtreding aangifte gedaan:

Op 14 juni 2008 is er te Wolvega bij betrokkene buiten wedstrijdverband een dopingcontrole uitgevoerd. Het analyserapport zoals de Dopingautoriteit dit van het dopingcontrolelaboratorium heeft ontvangen toont aan dat na analyse in het A-deel van het urinemonster met nummer 1822545 van betrokkene de stof 17B-hydroxymethyl-17a-methyl-18-norandrost-1,4,13-trien-3-one (een metaboliet van metandiënone) is aangetroffen. In het B-deel van het urinemonster 1822545 is 17B-hydroxymethyl-17a-methyl-18-norandrost-1,4,13 trien-3-one (een metaboliet van metandiënone) aangetroffen, waarmee de aanwezigheid van voornoemde stof is bevestigd.

Deze stof komt voor op de Dopinglijst 2008 behorende bij het Dopingreglement van het Instituut Sportrechtspraak dat door de KNAU en haar leden wordt gehanteerd. De aanwezigheid in het urinemonster van een stof die op de genoemde lijst staat vormt een overtreding van artikel 3 van het Dopingreglement.

De aangever verwijst naar het bij de aangifte gevoerde feitenrelaas met bijlagen en het eveneens bijgevoegde statusrapport van de Dopingautoriteit met bijlagen.

5. **Gelet op:**

- de procedure in eerste aanleg en de uitspraken van de Tuchtcommissie;
- het beroepschrift van de Dopingautoriteit alsmede het aanvullend beroepschrift, alsmede het verweerschrift van betrokkene alsmede de repliek van de Dopingautoriteit en de dupliek van betrokkene;
- de toelichting van betrokkene en Dopingautoriteit tijdens de zitting;
- hetgeen is gebleken tijdens het onderzoek ter zitting door de Commissie van beroep.

6. **De Commissie:**

- verklaart zich bevoegd om van de tuchtzaak in beroep kennis te nemen;
- verklaart dat de Dopingautoriteit tijdig in beroep is gekomen;
- verklaart de Dopingautoriteit bevoegd om beroep in te stellen;
- is van oordeel dat de beslissing van de Tuchtcommissie in eerste aanleg dient te worden vernietigd;
- stelt vast dat betrokkene de overtreding heeft begaan waarvan zoals de KNAU in de aangifte heeft gedaan en zal aan betrokkene een straf opleggen.

7. **Strafoplegging**

- Aan betrokkene wordt de straf opgelegd ingevolge artikel 38, lid 1 van het Dopingreglement 2009 van een uitsluiting voor een periode van twee jaar wegens het begaan van een eerste overtreding. De termijn van twee jaar gaat in vanaf de dagtekening van deze uitspraak, waarbij de periode dat de eerder bij wijze van ordemaatregel op 21 juli 2008 opgelegde schorsing in mindering dient te worden gebracht.
- De Commissie van beroep bepaalt dat in dit geval geen aanleiding is om de kosten welke verbonden zijn aan de behandeling van deze tuchtzaak, bestaande uit de kosten van bijstand van de ambtelijk en juridisch secretaris en de Commissie, geheel of ten dele ten laste van de betrokkene te brengen.

8. De Commissie van beroep motiveert haar uitspraak aldus

Standpunten van partijen en gronden van beroep:

- Op 11 juni 2008 behaalt betrokkene de limiet in Cottbus die toegang geeft tot uitzending naar de Olympische Spelen. Ten einde uitgezonden te kunnen worden voor de Olympische Spelen in Beijing diende betrokkene mee te werken aan een dopingcontrole. Op 14 juni 2008 is bij hem een dopingcontrole buiten competitieverband uitgevoerd. De dopingcontrole heeft plaatsgevonden in Motel Wolvega.
- Het urinemonster is met instemming van betrokkene zonder aanwezigheid van een begeleider afgenomen en verdeeld over de dopingcontrole materiaal met de nummers A1822545 (hierna te noemen het A-monster) en B1822545 (hierna te noemen het B-monster).
- Beide monsters zijn verzonden naar de Dopingautoriteit en de monsters zijn vervolgens op 17 juni 2008 door de Dopingautoriteit verzonden naar het Doping Controle Laboratorium te Keulen (Duitsland), alwaar de zending op 18 juni 2008 in ontvangst is genomen en vervolgens is onderzocht.
- De Dopingautoriteit heeft op 26 juni 2008 per fax de uitslag van de analyse van het A-monster ontvangen, waarin staat vermeld dat in het monster een metaboliet van metandiënon is aangetroffen.
- Metandiënon komt voor op de dopinglijst 2008, behorend bij het Dopingreglement van KNAU en moet derhalve worden aangemerkt als een verboden stof in de zin van artikel 1, sub 48 van het Dopingreglement 2007.
- De Dopingautoriteit heeft bij aangetekende brief van 27 juni 2008 de betrokkene van deze uitslag in kennis gesteld.
- Betrokkene heeft bij brief van 4 juli 2008 aan de Dopingautoriteit aangegeven gebruik te willen maken van zijn recht op onderzoek van het B-monster (de contra-expertise).
- De contra-expertise heeft op 15 juli 2008 plaatsgevonden in het Dopingcontrolelaboratorium in Keulen in aanwezigheid van betrokkene en van dr. D. Vreeken, adviseur van betrokkene.
- De Dopingautoriteit heeft op 16 juli 2008 per fax de uitslag van de analyse van het B-monster ontvangen, waarin staat vermeld dat in het monster een metaboliet van metandiënon is aangetroffen.
- De Dopingautoriteit heeft bij aangetekende brief van 17 juli 2008 de betrokkene en de KNAU van deze uitslag in kennis gesteld.
Vervolgens is door de KNAU aangifte gedaan en heeft uiteindelijk de procedure in eerste aanleg voor de Tuchtcommissie plaatsgevonden.
- In de tussenbeslissing van 27 oktober 2008 heeft de Tuchtcommissie voor zover van belang geoordeeld:
- *Stelt vast dat betrokkene heeft aangetoond dat de analyse van zijn urinemonsters door het Doping Laboratorium niet is uitgevoerd in overeenstemming met de ISL aangezien daarbij is afgeweken van het bepaalde in artikel 5.2.5.1.1. ISL, draagt de KNAU op aan te tonen dat deze afwijking niet heeft geleid tot het belastende analyseresultaat.*
- De Tuchtcommissie oordeelt vervolgens, na de KNAU te hebben toegelaten tot het bewijs, dat de KNAU er niet in is geslaagd het haar opgedragen tegenbewijs te leveren en op grond daarvan concludeert de Tuchtcommissie in haar eindbeslissing dat het ISL niet is nageleefd en dat deze schending van de voorschriften van het ISL geacht moeten worden te hebben geleid tot het belastende analyseresultaat. Dit belastende analyseresultaat kan derhalve niet dienen als bewijs van de aanwezigheid van een verboden stof in de urine van betrokkene.
- De KNAU is er derhalve niet in geslaagd te bewijzen dat een overtreding van het Dopingreglement waarvan zij aangifte heeft gedaan, heeft plaatsgevonden, waarna de Tuchtcommissie betrokkene vrijspak.
- De Dopingautoriteit is van deze beslissing in beroep gekomen en is van mening dat de Tuchtcommissie betrokkene ten onrechte heeft vrijgesproken van de ten laste gelegde overtreding.
- De Dopingautoriteit heeft formele beroepsgronden en een aantal inhoudelijk beroepsgronden geformuleerd;
- Betrokkene heeft in zijn verweerschrift, tevens zelfstandig beroep verwezen naar al hetgeen door hem gesteld in eerste aanleg en hij handhaaft zijn standpunt dat de Tuchtcommissie in eerste aanleg op goede gronden heeft geoordeeld dat de KNAU er niet in is geslaagd te bewijzen dat een overtreding van het Dopingreglement, waarvan zij aangifte heeft gedaan, heeft plaatsgevonden en dat hij derhalve op goede gronden is vrijgesproken.

Overwegingen

De Commissie van beroep overweegt met betrekking tot de standpunten van partijen en de argumenten ter zake het navolgende.

Terzake het toepasselijke Dopingreglement en de toepasselijke Dopinglijst alsmede overige regelgeving

De Commissie van beroep is met de Tuchtcommissie van oordeel dat voor wat betreft het toepassen van het Dopingreglement en de toepasselijke dopinglijst het volgende geldt. De aangifte is gedaan in 2008 en de overtreding waarvan de aangifte is gedaan heeft eveneens plaatsgevonden in 2008. Op dat moment gold het Dopingreglement zoals vastgesteld door het bestuur van het ISR op 17 april 2007, hierna: Dopingreglement 2007. Per 1 januari 2009 is een nieuw Dopingreglement in werking getreden.

De Commissie van beroep gaat uit van de onmiddellijke werking van het Dopingreglement 2009 voor wat betreft de tuchtrechtelijk procedurele bepalingen, tenzij naar het oordeel van de Commissie betrokkene daardoor aantoonbaar wordt geschaad. De materiële bepalingen in het Dopingreglement 2007 die van toepassing waren op het tijdstip van de overtreding behouden deze toepassing. Aangezien betrokkene door toepassing van het Dopingreglement van 2009 in een nadeliger positie terecht komt dan het geval zou zijn geweest dan bij toepassing van het Dopingreglement van 2007 gaat de Commissie van beroep er met de Tuchtcommissie vanuit dat de bepalingen van artikel 3 (bewijs van doping) betreft die bepaling uit het Dopingreglement van 2007. De Commissie hanteert bij beoordelen van de aangifte de dopinglijst van 1 januari 2008.

Tevens is van toepassing the International Standard for Testing, version 3.0, juni 2003 WADA (IST) en the International Standard for Laboratories, 1 januari 2008 WADA (ISL).

Formele beroepsgronden

De Dopingautoriteit heeft in dit verband betoogd dat betrokkene al zijn gronden ingevolge artikel 10 van het Tuchtreglement ISR binnen de beroepstermijn, zijnde veertien dagen na verzending van de aangifte, verlengd met de termijn één kalendermaand bij de Tuchtcommissie had dienen in te dienen. Voor zover betrokkene gronden heeft ingediend die buiten die termijn vallen had de Tuchtcommissie die gronden buiten beschouwing dienen te laten.

De Commissie onderschrijft het belang dat een procedure met voortvarendheid wordt gevoerd, maar constateert evenwel dat het tuchtreglement noch het Dopingreglement een bepaling bevat die inhoudt dat buiten die termijn ingediende gronden buiten beschouwing dienen te blijven. Ook is niet gebleken dat de Tuchtcommissie betrokkene vooraf op de hoogte heeft gesteld dat binnen genoemde termijn alle gronden naar voren moeten zijn gebracht op straffe van het buiten beschouwing laten van die gronden. Daarbij betreft de Commissie dat is gebleken is dat de andere partij voldoende gelegenheid is geboden om daarop te reageren. Gelet op al deze omstandigheden dient betrokkene naar het oordeel van de Commissie niet rauwelijks geconfronteerd te worden met een zover gaande sanctie als de Dopingautoriteit bepleit. De Commissie verwerpt dit standpunt dan ook.

Daarnaast heeft de Dopingautoriteit bepleit dat de deelbeslissingen van de Tuchtcommissie, waarin betrokkene in het ongelijk is gesteld, door betrokkene niet onderwerp van het hoger beroep dienen te zijn, nu betrokkene ter zake van die deelbeslissingen niet binnen de beroepstermijn beroep heeft ingesteld. Zoals het Tuchtreglement en Dopingreglement thans is geformuleerd ziet de Commissie daarin aanleiding het hoger beroep te beschouwen als een volledig nieuwe behandeling van de zaak in eerste aanleg. De reglementen bevatten geen bepalingen die er op wijzen dat een in eerste instantie per saldo in het gelijk gestelde partij, wanneer zij wordt betrokken in het hoger beroep, opnieuw en binnen een termijn zelf ook beroep dient in te stellen ten einde te voorkomen dat de eerstbedoelde negatieve deelbeslissingen van de Tuchtcommissie onherroepelijk worden. Gelet op het voorgaande verwerpt de Commissie dan ook het door de Dopingautoriteit ingenomen standpunt.

Ten slotte overweegt de Commissie dat door betrokkene na 10 maart 2010 ingekomen stukken wegens termijnoverschrijding buiten beschouwing zullen blijven.

Het inhoudelijke beroep van de Dopingautoriteit en het verweer van betrokkene ziet op een drietal gebieden:

1. Als eerste noemt de Commissie de feiten en omstandigheden rond het verkrijgen van de urinemonsters waarbij de betrokkene zich op het standpunt stelt dat de dopingtest niet heeft plaatsgevonden conform de in 2008 van kracht zijnde International Standard for Testing waarbij naar het oordeel van betrokkene het bepaalde in artikel 12.4 van het Dopingreglement (oud) het bondsbestuur dient aan te tonen dat de afwijking niet het belastende analyse resultaat heeft veroorzaakt;
2. Voorts is onderwerp van geschil of de in de urinemonsters aangetroffen stof niet noodzakelijkerwijs het gevolg is van gebruik van de verboden stof metandiënon omdat deze afkomstig kan zijn van het gebruik van Pulmicort, welk geneesmiddel de stof budesonid bevat). Betrokkene was in bezit van een dispensatie voor het gebruik van Pulmicort;
3. Ten slotte houdt partijen verdeeld of gezegd moet worden dat bij het uitvoeren van de analyse van het urinemonster door het laboratorium in Keulen is afgeweken van de in 2008 van kracht zijnde International Standard for Laboratories (hierna: ISL 2008) waarbij in gevolge het bepaalde in artikel 12.3 van het Dopingreglement (oud) het bondsbestuur dient aan te tonen dat deze afwijking niet heeft geleid tot het belastende resultaat.

De Dopingautoriteit heeft gemotiveerd aangegeven dat zij zich op het standpunt stelt dat er geen afwijkingen hebben plaatsgevonden van de van toepassing zijnde ISL of IST er bovendien geen sprake is van een vals positieve test en er derhalve een veroordeling dient te komen op grond van hetgeen in de aangifte staat vermeld.

Het uitgangspunt bij de beoordeling van de diverse geschilpunten is naar het oordeel van de Commissie van Beroep dat artikel 11 lid 1 van het Dopingreglement *op het bondsbestuur de bewijslast rust* dat een overtreding van het reglement heeft plaatsgevonden. De laboratoria worden verondersteld de analyse van monsters en bewaarprocedures te hebben uitgevoerd in overeenstemming met de Internationale Standard for Laboratories (artikel 12 lid 2). De betrokkene kan deze veronderstelling weerleggen door aan te tonen dat van deze Standard is afgeweken. In gevolge lid 3 van artikel 12 van het Dopingreglement geldt de regeling dat als de betrokkene de in lid 2 bedoelde veronderstelling weerlegt door aan te tonen dat van de in het vorige lid bedoelde Standard is afgeweken, het bondsbestuur dient aan te tonen dat deze afwijking niet heeft geleid tot het belastende analyseresultaat.

Ad 1. Het verkrijgen van de urinemonsters.

In hoger beroep is aan de orde gesteld de gang van zaken in het Motel Wolvega en de wijze van transport van de urinemonsters, waarbij betrokkene stelt dat er sprake is van schending van artikel 9.3.3 IST en artikel 9.3.1 IST. Betrokkene stelt dat het transport van het urinemonster vier dagen heeft geduurd waardoor het bij aankomst in Keulen tekenen van degradatie en chemische verandering vertoonde alsmede dat het urinemonster niet meteen is gekoeld tot 5 graden Celsius en daarna evenmin is gekoeld gebleven tot het moment van afgifte in het laboratorium in Keulen.

De Commissie is van oordeel dat betrokkene niet aannemelijk heeft gemaakt dat bij het verzamelen van de urinemonsters zijn privacy is geschonden dan wel anderszins gebreken zijn vast te stellen aan de gevolgde procedure. De productie van de urinemonsters vond plaats in het invalidentoilet. Betrokkene heeft voorts niet aannemelijk gemaakt dat een derde daarna de monsters zou hebben beïnvloed, nu de DCO heeft ontkend dat hij enige tijd afwezig is geweest met het uit zijn auto halen van het rijbewijs. Enig bewijs dat de DCO de open monsters zou hebben achtergelaten in de lobby is door betrokkenen niet geleverd. Ten slotte stelt de Commissie vast dat betrokkene geen enkel voorbehoud heeft gemaakt bij de ondertekening van het dopingcontroleformulier.

Met betrekking tot het vervoer van de monsters heeft de Dopingautoriteit ter zitting documenten ingebracht die inzicht geven over de wijze van het transport van de monsters. Vast staat dat betrokkene vanaf het begin de transportwijze ter discussie heeft gesteld. De Dopingautoriteit heeft daarop, al dan niet op goede gronden, niet inhoudelijk gereageerd. Nu de Dopingautoriteiten kennelijk tot de conclusie is gekomen dat er geen bezwaar is tegen het onthullen van de transportwijze, acht de Commissie het in strijd met de goede procesorde om eerst ter zitting deze documenten over te leggen. Dit brengt de Commissie er toe te besluiten deze stukken buiten beschouwing te laten.

Met betrekking tot het transport zijn de volgende bepalingen van belang.

Artikel 9.3.1 IST schrijft voor dat “The ADO shall authorise a transport system that ensures samples and Documentation will be transported in a manner that protects their integrity, identity and security”.

In artikel 9.3.3 IST wordt de norm neergelegd ten aanzien van het transport en deze luidt: “sealed samples shall always be transported to the WADA accredited laboratory or as otherwise approved by WADA, using the ADO’s authorised transport method as soon practicable after the completion of the sample collection session”.

De Commissie is van oordeel dat in de artikelen van het IST zoals hierboven genoemd omtrent het transport van urinemonsters geen voorschriften worden gegeven voor wat betreft het verplicht gekoeld transporteren van urinemonsters danwel een eis wordt neergelegd voor wat betreft de termijnen waarbinnen het transport van het urinemonsters dient plaats te vinden.

Uitgangspunt is de algemene in artikel 9.3 neergelegde eis dat de Dopingautoriteit er voor moet zorgen dat er sprake is van een transportsysteem waarbij de integriteit, identiteit en veiligheid van het monster beschermd worden.

Naar het oordeel van de Commissie heeft betrokkene onvoldoende aannemelijk gemaakt dat voor wat betreft het transport van het urinemonster en de omstandigheden waaronder dat transport heeft plaatsgevonden er schending is van de norm van artikel 9.3.1 en 9.3.3 IST.

Ad 2. Kwalificatie van de analyse: positief of vals-positief.

Blijkens artikel 3, lid 1 van het Dopingreglement vormt de aanwezigheid van een verboden stof en/of een verboden methode, de afbraakproducten daarvan en/of markers in een monster van en aangewezen sporter een overtreding van het Dopingreglement. Het analyserapport zoals de Dopingautoriteit dit van het dopingcontrolelaboratorium heeft ontvangen toont aan dat na analyse in het A-deel van het urinemonster met nummer 1822545 van betrokkene de stof 17B-hydroxymethyl-17a-methyl-18-norandrost-1,4,13-trien-3-one (een metaboliet van metandiënone) is aangetroffen. Hieruit dient de conclusie te volgen dat er sprake is van een overtreding van het dopingreglement.

Betrokkene wijst op gebreken van het onderzoek en voert verder aan dat er sprake kan zijn van een vals-positief testresultaat nu de in de urinemonsters aangetroffen stof niet noodzakelijkerwijs het gevolg is van gebruik van de verboden stof Metandiënon. Gelet op de omstandigheden moet deze stof volgens betrokkene afkomstig zijn van zijn gebruik van Pulmicort (budesonide). Betrokkene was in het bezit van een dispensatie voor het gebruik van laatstgenoemde stof.

Artikel 12, lid 1 van het Dopingreglement bepaalt onder meer dat overtredingen van dit reglement kunnen worden bewezen met elk betrouwbaar middel.

Lid 2 bepaalt onder meer dat de ingeschakelde instituten worden verondersteld de analyse van de monsters en de bewaarprocedures te hebben uitgevoerd in overeenstemming met de internationale Standaard for Laboratories.

Artikel 11, lid 2 van het Dopingreglement bepaalt dat waar in dit reglement een lid, dat wordt beschuldigd van het overtreden van dit reglement, het tegenbewijs opdraagt ter weerlegging van verdenkingen of bepaalde feiten of omstandigheden, wordt dit bewijs gewogen op basis van een afweging van waarschijnlijkheid.

De Commissie heeft de argumenten van betrokkene beoordeeld in het licht van bovenstaande bepalingen en overweegt allereerst dat het laboratorium dat in casu de testen heeft uitgevoerd WADA-geaccrediteerd is en gecertificeerd is. De toelichting die dr. Hans Geyer in zijn aanvullend rapport van 8 januari 2009 heeft verstrekt acht de Commissie overtuigend, zowel met betrekking tot de wijze hoe de analyse is verricht, als ook met betrekking tot de stelling van betrokkene dat zijn gebruik van budesonide een vals-positief testresultaat heeft opgeleverd. Dr. Hans Geyer licht in zijn verklaring toe dat het laboratorium 1565 competitie monsters die waren getest op corticosteroiden opnieuw heeft geëvalueerd, waarbij in 35 gevallen de aanwezigheid van budesonide en/of 16-hydroxyprednisolon aanwezig was en dat in geen van deze monsters de metaboliet van metandienon is gevonden. Voorts verklaart hij dat tevens 51 gevallen waarbij de metaboliet van metandienon werd aangetoond opnieuw geëvalueerd zijn en dat in geen van deze monsters sporen zijn aangetroffen van budesonide of 16-hydroxyprednisolon is gevonden. De Commissie ziet hierin bevestiging van haar conclusie dat geen sprake is van een vals-positief testresultaat. Overigens wil de Commissie niet onvermeld laten dat de Dopingautoriteit blijkens zijn repliek van 5 juli 2010 35 WADA-geaccrediteerde laboratoria heeft benaderd en gevraagd naar hun bevindingen met

betrekking tot de omzetting van budesonide in metandienon en dat, zoals de Dopingautoriteit schrijft, 20 laboratoria hebben gereageerd en alle 20 hebben medegedeeld nooit een dergelijke omzetting te hebben geconstateerd.

Het bovenstaande brengt de Commissie ook tot de conclusie dat het standpunt van betrokkene, dat de door het laboratorium gebruikte analysemethode onvoldoende specifiek is om uit te sluiten dat er een vals-positief testresultaat is, moet worden verworpen. De Commissie acht niet aangetoond dat het laboratorium de toepasselijke bepalingen van het ISL heeft geschonden, waarbij de Commissie ook de toelichting betreft die dr. Geyer in zijn verklaring met betrekking tot de budesonide-theorie heeft verstrekt.

Het betoog van betrokkene dat er gebreken kleven aan de wijze waarop het laboratorium het B-monster heeft geanalyseerd wordt door de Commissie niet onderschreven. Doorslaggevend is dat het onderzoek van het B-monster de uitkomst van het A-monster bevestigt. Welnu, dit is in casu het geval geweest.

Dat het laboratorium op een ontoelaatbare wijze heeft gemanipuleerd om die bevestiging te krijgen acht de Commissie, in het licht van hetgeen de Dopingautoriteit hierover in haar reëliek op pagina 8/9/10 heeft aangevoerd en de toelichting die dr. Geyer in zijn verklaring heeft verstrekt, niet aangetoond.

De Commissie van beroep is gelet op het bovenstaande van oordeel dat al hetgeen betrokkene met betrekking tot dit verweer op dit punt heeft aangevoerd niet kan slagen. Naar het oordeel van de Commissie is onvoldoende aannemelijk gemaakt dat er sprake kunnen zijn van een vals-positief testresultaat. Het verweer van betrokkene op dit onderdeel dient dan ook te worden verworpen.

Ad 3. Geschilpunten met betrekking tot de waarborgen van de analyse van de monsters en de review.

In dit verband gaat het om de beoordeling van het testresultaat waarbij volgens betrokkene sprake zou zijn van schending van de bepalingen van het ISL.

De Commissie zal het standpunt van betrokkene beoordelen, dat in strijd met hetgeen in artikel 5.2.4.3.2.2. ISL, dezelfde personen die het A deel van de test hebben geanalyseerd, betrokken waren bij de analyse van het B-deel. Het verweer ziet met name op de situatie dat betrokkene stelt dat bij de analyse betrokken is geweest mevrouw Schreiber die zowel tijdens de A- als tijdens de B-analyse aan een open monster heeft gewerkt en hiervoor heeft getekend. De handelingen die zij uitvoerde behoorde volgens betrokkene niet tot de voorbereidende handelingen maar tot de daadwerkelijke analyse. De Dopingautoriteit heeft deze stelling betwist. De Commissie van beroep is van oordeel dat betrokkene schending van artikel 5.2.4.3.2.2 ISL niet voldoende aannemelijk heeft gemaakt. De commissie stelt vast dat mevrouw Schreiber in haar functie van Technicus verantwoordelijk was voor het in ontvangst nemen van het monster en de preanalyse. Zij heeft haar handtekening geplaatst achter het kadertje met haar taakomschrijving op de lijst met stafleden die betrokken waren bij de testen (pag. 2 en pag. 38 labrapport). De Commissie van beroep acht dit onvoldoende bewijs voor haar betrokkenheid bij de analyse. Schreiber is, blijkens haar functieomschrijving, geen analist. Zij diende deze formulieren te ondertekenen omdat zij inderdaad beide monsters heeft ontvangen en opgeslagen. Dit behoorde tot haar taak. Hieruit valt niet af te leiden dat zij betrokken is geweest bij de feitelijke analyse ofwel (Analytical Procedure) als bedoeld in artikel 5.2.4.3.2.2 ISL.

De naam van mevrouw Schreiber komt uitsluitend voor in de paragraaf die handelt over de ontvangst, registratie en opslag van de monsters. De handtekening van mevrouw Schreiber komt op geen van de formulieren met betrekking tot de A- en B-monster voor en derhalve kan niet worden gesteld dat voldoende aannemelijk is gemaakt dat zij betrokken zou zijn bij de analyse van het A-deel van de test en betrokken bij de analyse van het B-deel van de test.

Nu naar het oordeel van de commissie heeft betrokkene niet aangetoond dat er bij dit onderdeel sprake is van schending van de bepalingen van het IST en schendingen van de bepalingen van het ISL komt zij niet toe aan de beoordeling van hetgeen staat vermeld in artikel 12 lid 3 van de Dopingreglement ISR 2007 dat in de situatie dat betrokkene heeft aangetoond dat van de bedoelde standaards is afgeweken, het bondsbestuur dient aan te tonen dat deze afwijking niet heeft geleid tot het belastende analyseresultaat.

Het geschil tussen partijen heeft ook betrekking op hetgeen in de ISL is bepaald met betrekking tot het review proces.

Het ISL geeft in artikel 5.2.5 voorschriften omtrent het review proces.

In artikel 5.2.5.1.1 staat: A minimum of two certifying scientists shall independently review all Adverse Analytical Findings and Atypical Findings before a report is issued. The review process shall be recorded.

Artikel 5.2.5.1.2 vermeld: At a minimum, the review shall include:

- Laboratory Internal Chain of Custody documentation;
- Validity of the analytical initial and confirmatory data and calculations.

In hoger beroep dient tevens te worden beoordeeld het verweer van betrokkene dat er sprake is van schending van hetgeen staat vermeld in artikel 5.2.4.3.2.2 ISL omtrent de personen betrokken bij de analyse van A- en B-deel van de test.

Het review proces

De Commissie dient een oordeel te geven omtrent het verweer van betrokkene die stelt dat er sprake is van schending van artikel 5.2.5.1.1 ISL. De voorschriften met betrekking tot de controle (review) van het testresultaat. Naar het oordeel van de Commissie van beroep is zowel voor wat betreft de analyse van het A-monster als de analyse van het B-monster sprake geweest van een review van de analyse en is voldaan aan de voorschriften vermeld in artikel 5.2.5.1.1 en 5.2.5.1.2.

Naar het oordeel van de Commissie is voldaan aan het voorschrift vermeld in artikel 5.2.5.1.1 dat een minimum van twee wetenschappers independently controle uitoefenen over de analyseresultaten. Naar het oordeel van de Commissie is de betekenis van het woord independently: onafhankelijk, los van elkaar en heeft de analyse ook op dergelijke wijze plaatsgevonden. Dit blijkt ook uit de verklaring van de vier wetenschappers, zoals vermeld in productie 33 en 34 bij het beroepschrift van de Dopingautoriteit. Betrokkene heeft onvoldoende aannemelijk gemaakt dat de verklaring van deze vier wetenschappers niet in overeenstemming met de waarheid zou zijn. De wetenschappers hebben onafhankelijk van elkaar verklaard dat zij de analyses hebben gecontroleerd. Betrokkene heeft aangevoerd dat voor wat betreft de B-monster er ook niet zou zijn voldaan aan de voorschriften van het ISL en de Tuchtcommissie heeft in haar eindbeslissing betrokkene in dit verweer gevolgd. De Commissie van beroep is daarentegen van oordeel dat dit verweer niet kan slagen. Het formulier met betrekking tot het B-monster wijkt weliswaar af van het formulier met betrekking tot het A-monster. De Commissie van beroep is echter van oordeel dat het ISL geen voorschriften geeft met betrekking tot de formulieren die met betrekking tot het B-monster moeten worden gehanteerd en dat de wijze waarop de review kan plaatsvinden vormvrij is. Daarnaast ziet de Commissie de verantwoording van dit review meer als een interne verantwoording dan als een tot de sporter gerichte verplichting en eventuele tekortkomingen op dit vlak kunnen de sporter dan ook niet baten.

Naar het oordeel van de Commissie heeft betrokkene niet aannemelijk gemaakt dat voor wat betreft de B-sample sprake is van een schending van hetgeen is bepaald in artikel 5.2.5.1.1 ISL en 5.2.5.1.2 ISL. De Commissie van beroep verwijst daarvoor met name naar de verklaring van dokter Hans Geyer d.d. 23 maart 2010 alsmede de verklaring van 24 maart 2010 van de heer Geyer met betrekking tot het B-monster.

Conclusie

De Commissie van beroep concludeert dat betrokkene onvoldoende aannemelijk heeft gemaakt dat er schending is van de bepalingen in de IST en de ISL en dat ook overigens onvoldoende aannemelijk is gemaakt dat het gebruik van Pulmicort heeft geleid tot een vals-positief analyseresultaat. De Commissie is van oordeel dat er sprake is van een overtreding van het Dopingreglement waarvan aangifte is gedaan.

Er is sprake van een eerste overtreding van betrokkene, nu de hem eerder gegeven waarschuwing niet afkomstig is van een tuchtrechtelijk college en derhalve buiten beschouwing moet worden gelaten. Als straf dient te worden opgelegd de uitsluiting van betrokkene ingevolge artikel 38 lid 1 Dopingreglement 2009 voor de periode van twee jaar, onder aftrek van de periode dat betrokkene de maatregel van schorsing opgelegd heeft gekregen.

9. **Beroep in geval van uitspraak van de commissie van beroep.**

Van de uitspraak van de Commissie van beroep staat beroep open bij het Court of Arbitration for Sports (CAS) te Lausanne (Zwitserland).

Amsterdam, 10 november 2010

mr. A.C.M. Rutten
(kamervoorzitter)

mr. A.M. Heiner
(juridisch secretaris)

Afschrift verzonden d.d.:
Paraaf ambtelijk secretaris: